

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0282/2010

11.10.2010

ZIŅOJUMS

ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā
(2010/2099(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referents: *Diogo Feio*

(Iniciatīva — Reglamenta 42. pants)

PR_INI_art42

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	4
PIELIKUMS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM: DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU.....	12
PASKAIDROJUMS	23
BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS	25
NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS	28
IEKŠĒJĀS TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	33
KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS	38
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	41

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

**ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā
(2010/2099(INI))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Līguma 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 121., 126., 136., 138. un 352. pantu, Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienoto 12. protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru un 14. protokolu par Eurogrupu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu (COM(2010)0250) un 2010. gada 30. jūnija paziņojumu par ekonomikas politikas koordinēšanas uzlabošanu stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai — instrumenti labākai ES ekonomikas pārvaldībai (COM(2010)0367),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa ieteikumu Padomes ieteikumam par vispārējām pamatnostādņēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu I daļa (SEC(2010)0488),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193) un ar to saistīto 2010. gada 8. septembra rezolūciju¹,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu par „Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija Regulu (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu²,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm³,
- ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0309.

² OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.

³ OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.

uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹,

- ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu²,
- ņemot vērā Padomes 1993. gada 22. novembra Regulu (EK) Nr. 3605/93 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru³,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 7. septembra sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros atzinīgi vērtēta ekonomikas un budžeta politiku stingrāka uzraudzība (Eiropas semestris),
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 9. un 10. maija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā euro zonas valstu vai valdību vadītāju 2010. gada 7. maija sanāksmē pieņemto paziņojumu,
- ņemot vērā euro zonas valstu un valdību vadītāju 2010. gada 25. marta sanāksmē pieņemto paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā 2010. gada 11. aprīļa paziņojumu par euro zonas dalībvalstu atbalstu Grieķijai,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 16. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 15. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus par euro zonas valstu konkurētspējas un makroekonomikas nestabilitātes uzraudzību,
- ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 15. marta sanāksmē pieņemto dokumentu „Būtiskāko aspektu kopsavilkums par izstāšanās stratēģijām un stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktajām īstermiņa politikas prioritātēm — ietekme uz euro zonu”,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 22. un 23. marta sanāksmē Briselē pieņemtos prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmē Lisabonā pieņemtos prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā 1997. gada 13. decembra Eiropadomes rezolūciju par ekonomikas politikas koordināciju EMS 3. posmā un EK līguma 109. un 109.b pantu,
- ņemot vērā Eiropadomes 1997. gada 17. jūnija rezolūciju par Stabilitātes un izaugsmes

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

³ OV L 332, 31.12.1993., 7. lpp.

paktu¹,

- ņemot vērā Eiropadomes 1997. gada 16. jūnija rezolūciju par izaugsmi un nodarbinātību²,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2010. gada 10. jūnija piezīmi par ekonomikas pārvaldības pastiprināšanu euro zonā,
 - ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par statistikas datu kvalitāti Savienībā un pastiprinātām Komisijas (*Eurostat*) pilnvarām revīzijas jomā³,
 - ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldību⁴,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par ziņojumu par 2009. gada pārskatu par euro zonu un valsts finansēm⁵,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam⁶,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par EMU@10 — Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi⁷,
 - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu;
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A7-0282/2010),
- A. tā kā jaunākie sasniegumi ekonomikā ir nepārprotami parādījuši, ka ekonomikas politikas koordinācija Savienībā un jo īpaši euro zonā nav īstenota pietiekami labi, un, neraugoties uz Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktajām dalībvalstu saistībām, dalībvalstīm nav izdevies panākt vienotu nostāju attiecībā uz valstu ekonomikas politikām un saskaņot tās Padomē atbilstoši attiecīgajiem Līguma noteikumiem, ievērojot Komisijas noteicošo lomu uzraudzības procedūrā;
- B. tā kā ne pašreizējā ekonomikas pārvaldības un uzraudzības sistēma, ne finanšu pakalpojumus reglamentējošie noteikumi nav nodrošinājuši pietiekamu stabilitāti un izaugsmi;
- C. tā kā ir būtiski īstenot ne tikai pagaidu pasākumus, kuru mērķis ir panākt euro zonas stabilitāti;
- D. tā kā ir jāpastiprina ekonomikas koordinācija un uzraudzība Savienības līmenī, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu un ņemot vērā euro zonas īpašās prasības un nesenās ekonomikas krīzes laikā gūto pieredzi, turklāt nekavējot Eiropas Savienības

¹ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV C 236, 2.8.1997., 3. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0230.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0224.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0072.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.

⁷ OV C 16 E, 22.1.2010., 8. lpp.

integrāciju un nodrošinot vienādu attieksmi pret visām dalībvalstīm;

- E. tā kā visā Savienībā būtu jāpastiprina ekonomikas koordinācija, ņemot vērā, ka Savienības ekonomikas stabilitāte var būt atkarīga no situācijas ekonomikas jomā kādā no tās dalībvalstīm un ka saistībā ar vienoto tirgu visas dalībvalstis ekonomikas jomā ir ļoti atkarīgas cita no citas, un ka ir jāsigatavojas euro zonas paplašināšanai;
- F. tā kā Lisabonas līgums, pielāgojot un nostiprinot iepriekšējo „Kopienas metodi”, pārveido to par „Savienības metodi”, kurā pēc būtības:
 - Eiropadome nosaka vispārējos politikas virzienus un prioritātes;
 - Komisija veicina Savienības vispārējās intereses un šajā nolūkā nosaka piemērotas iniciatīvas;
 - Eiropas Parlaments un Padome kopīgi īsteno likumdošanas un budžeta pilnvaras, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem;
- G. tā kā jaunajai, uzlabotajai ekonomikas pārvaldības sistēmai pilnībā būtu jāintegrē un jānostiprina ES solidaritātes princips, kas būtu priekšnoteikums euro zonas spējai reaģēt uz asimetriskiem satricinājumiem un spekulatīviem uzbrukumiem;
- H. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze Savienībā ir maksātspējas krīze, kas sākotnēji radās kā likviditātes krīze, ko ilgtermiņā nav iespējams novērst, vienkārši piešķirot jaunu parādu valstīm, kurām jau ir ārkārtīgi lieli parādi, un īstenojot paātrinātas fiskālās konsolidācijas plānus;
- I. tā kā nodarbinātības politikai ir svarīga loma izaugsmes un konkurētspējas veicināšanā Eiropas sociālajā tirgus ekonomikā, novēršot makroekonomikas nelīdzsvarotību un nodrošinot sociālo integrāciju un ienākumu pārdali;
- J. tā kā saskaņā ar LESD ir jāņem vērā Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) nozīme;
- K. tā kā pilnībā neatkarīgas ECB darbība ir nepieciešams nosacījums, lai panāktu euro stabilitāti, zemu inflāciju un labvēlīgus nosacījumus izaugsmei un darbvietu veidošanai;
- L. tā kā vairāk uzmanības ir jāpievērš tiešajām saistībām un ārpusbilances darījumiem, kas vidējā un ilgā termiņā var palielināt valsts parādu un samazināt pārredzamību;
- M. tā kā politikas veidotājiem ir jānosaka un saskaņoti jārisina vispārējās ekonomiskās un sociālās problēmas, ar kurām ES valstis saskaras tautsaimniecībā;
- N. tā kā ciešāka sociālo partneru iesaistīšanās valsts un Eiropas līmenī sekmēs labāku līdzdalību ekonomikas pārvaldības un vispārējās stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā;
- O. tā kā būtu jāizveido pastāvīgs krīzes neregulējuma mehānisms, tostarp procedūras parāda pārstrukturizācijas vai saistību savlaicīgas neizpildes gadījumā, lai valsts un privāto parādu krīzes laikā aizsargātu finanšu stabilitāti un vienlaikus arī ECB neatkarību;

- P. tā kā ar pašreizējiem Stabilitātes un izaugsmes pakta (*SGP*) noteikumiem, kuri nav apmierinoši īstenoti, nav pieticis, lai nodrošinātu drošu fiskālo un plašāku makroekonomikas politiku; tā kā ES fiskālā un makroekonomikas sistēma ir jānostiprina, piemērojot uz stingrākiem noteikumiem pamatotus preventīvus pasākumus, sankcijas un stimulus;
- Q. tā kā to valstu mērķis, kurām ir pārāk lieli parādi, ir atjaunot valsts finanšu līdzsvaru, tomēr ar to vien nepietiek, lai atrisinātu problēmu, kas saistīta ar nelīdzsvarotību ekonomikas jomā euro zonas valstīs, kā arī citās Savienības valstīs;
- R. tā kā Eiropas sociālais modelis sniedz priekšrocības attiecībā uz pasaules mēroga konkurenci, kura ir mazinājusies dalībvalstu ekonomiskās konkurētspējas atšķirību dēļ;
- S. tā kā zināšanām, kapitālam, jauninājumiem un mazākā mērā — darbaspēkam — ir tendence pārvietoties uz noteiktiem reģioniem, jāturpina pilnveidot ES finanšu solidaritātes mehānismus atbilstīgi stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem, jo īpaši tiem, kas saistīti ar pētniecību un attīstību, apmācību un pašreizējām kopīgajām iniciatīvām izglītības jomā; jāpievēršas arī jautājumam par videi nekaitīgu tautsaimniecību ar zemu oglekļa emisijas apjomu, tādējādi cenšoties sekmēt jaunradi, teritoriālu un sociālu kohēziju un ekonomikas izaugsmi;
- T. tā kā Savienība saskaras ar jaunās tirgus ekonomikas valstu spēcīgu konkurenci, stabilām valsts finansēm ir būtiska nozīme iespēju, jauninājumu un ekonomikas izaugsmes veicināšanā, tādējādi veidojot Eiropas zināšanu sabiedrību;
- U. tā kā budžeta konsolidācija var negatīvi ietekmēt sabiedriskos pakalpojumus un sociālo aizsardzību;
- V. tā kā ekonomikas izaugsme un ilgtspējīgas valsts finanses ir ekonomiskās un sociālās stabilitātes, ilgtermiņa fiskālās konsolidācijas un labklājības priekšnosacījums;
- W. tā kā daudzu dalībvalstu fiskālā politika bieži vien ir izrādījusies procikliska un valstīm raksturīgie vidēja termiņa mērķi, kas attiecībā uz budžetu ir noteikti *SGP*, vairākumā gadījumu nav ne precīzi īstenoti, ne izpildīti;
- X. tā kā nodarbinātības politikai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu darbietilpīgas ekonomikas intensīvu izaugsmi un Eiropas ekonomikas konkurētspēju, jo īpaši sabiedrības novecošanas kontekstā;
- Y. tā kā iekšējā tirgus izveides pabeigšana, kas ierosināta *Monti* ziņojumā¹, ir būtiski svarīga pienācīgai Eiropas ekonomikas pārvaldībai;
- Z. tā kā finanses, kas nav ilgtspējīgas, un atsevišķu dalībvalstu pārmērīgs kopējais (valsts un privātais) parāds var ietekmēt visu Savienību; tā kā atbilstīgi Savienības līmeņa saistībām un pamatnostādnēm jāpanāk piemērots līdzsvars starp ieguldījumiem izaugsmē, kas ir ilgtspējīga un sekmē jaunu darba vietu radīšanu, un pārmērīgas

¹ Profesora *Mario Monti* ziņojums Eiropas Komisijas priekšsēdētājam „Jauna stratēģija vienotajam tirgum — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”, 2010. gada 9. maijs.

nelīdzsvarotības novēršanu visā ekonomikas ciklā, vienlaikus ņemot vērā sociālo kohēziju un nākamo paaudžu intereses tā, lai tiktu atjaunota uzticība Eiropas valsts finansēm;

- AA. tā kā ilgtermiņa deficīta samazināšanas process jāapvieno ar citiem ekonomiku stimulējošiem centieniem, piemēram, uzlabojot priekšnosacījumus ieguldījumiem, un ar uzlabotu un attīstītu iekšējo tirgu, kas nodrošina lielākas iespējas un pastiprina konkurenci;
- AB. tā kā būtu jāatzīst no ES budžeta finansēto politisko nostādņu, tostarp Kohēzijas politikas, ietekme uz ekonomikas izaugsmi un Savienības konkurētspējas palielināšanos;
- AC. tā kā ekonomikas krīze ir skaidri parādījusi, ka euro zonā un arī citās Savienības valstīs pirms krīzes, tostarp uzlabotas ekonomikas koordinācijas un uzraudzības neesamības dēļ, ir nemitīgi palielinājušās pārlietu krasās atšķirības makroekonomikas un konkurētspējas ziņā un ir pieaugusi fiskālo līdzekļu un norēķinu kontu nelīdzsvarotība, un šie trūkumi ir pilnībā jānovērš;
- AD. tā kā Eiropas Parlaments jau gadiem ilgi gan Savienībā, gan starptautiskos ekonomikas un monetāro lietu forumos, pārstāvot ES ārēji, ir prasījis uzlabot ekonomikas pārvaldību;
- AE. tā kā ekonomikas pārvaldība jānostiprina vienlaikus ar Eiropas pārvaldības demokrātiskās leģitimitātes pastiprināšanu, kas jāpanāk, visā procesā aktīvāk un savlaicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus, un ir nepieciešama turpmāka koordinācija starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamenti, ievērojot savstarpējo cieņu;
- AF. tā kā 2010. gada pavasarī pieņemtie lēmumi par euro stabilitātes nostiprināšanu ir tikai pagaidu risinājumi un tie jāatbalsta ar valsts līmeņa politiskiem pasākumiem un stingrāku ekonomikas pārvaldības sistēmu ES līmenī, jo īpaši euro zonas dalībvalstīs;
- AG. tā kā ekonomikas pārraudzības un pārvaldības uzlabojumu pamatā ir jābūt precīziem un salīdzināmiem statistikas datiem par attiecīgo dalībvalstu tautsaimniecības politiku un stāvokli;
- AH. tā kā iespējami drīz ir jāizstrādā uz ilgtermiņa izaugsmi vērsti pasākumi, lai Eiropa kļūtu par līderi pasaulē un viskonkurētspējīgāko zināšanu sabiedrību;
- AI. tā kā LESD Savienībai nodrošina uzlabotas pilnvaras ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai Savienībā un pilnībā būtu jāizmanto tā noteikumi, tomēr, raugoties ilgtermiņā, nevajadzētu izslēgt LESD noteikumu izmaiņas, kas, visticamāk, būs aktuāls jautājums;
- AJ. tā kā jebkādi iespējami sodi par *SGP* mērķu neievērošanu jānosaka vai nu par to, ka nav bijusi pietiekama griba tos ievērot, vai par krāpnieciskām darbībām, bet nekādā gadījumā — par nespēju tos ievērot tādu iemeslu dēļ, kurus dalībvalstij nav iespējams novērst;

- AK. tā kā iestādēm ir jāsigatavojas iespējamai nepieciešamībai pārskatīt Līgumus;
- AL. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 48. pants nosaka Eiropas Parlamenta tiesības iesniegt priekšlikumus par grozījumu izdarīšanu Līgumos;
- AM. tā kā ir jāizstrādā un jāīsteno daudzi sekundāri tiesību akti, lai sasniegtu Savienības mērķus šajā jomā; tā kā ir svarīgi, lai uzlabota Savienības ekonomikas pārvaldība pamatos uz LESD noteikumiem, Savienības paņēmieni vajadzētu izmantot pilnībā, turklāt, lai veicinātu savstarpēji pastiprinošas politikas, būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Komisijas noteicošā loma;
- AN. tā kā visiem likumdošanas priekšlikumiem būtu jāatbalsta stingru, ilgtspējīgu izaugsmi veicinošu ekonomikas politiku stimulācija, jānovērš morālais kaitējums, jāatbilst citiem ES instrumentiem un noteikumiem un jāpalielina priekšrocības, ko kopējā valūta euro sniedz euro zonas valstīm, un jāatjauno uzticība Eiropas ekonomikai un EUR valūtai;
- AO. tā kā ir jāpastiprina konsekvence starp valsts īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumiem un tā kā šie ieguldījumi, jo īpaši infrastruktūrā, jāizmanto efektīvi un jāpiešķir, ņemot vērā stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus, galvenokārt attiecībā uz pētniecību un attīstību, jaunradi un izglītību, lai palielinātu resursu izmantošanas efektivitāti un konkurētspēju, uzlabotu produktivitāti, radītu nodarbinātības iespējas un stiprinātu iekšējo tirgu;
- AP. tā kā, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, uzņēmumiem un uzņēmējiem ir jādod īsta iespēja izvērst darbību un izmantot to, ka Savienībā ir 500 miljoni patērētāju; tā kā tādēļ pilnībā ir jāattīsta iekšējais pakalpojumu tirgus;
- AQ. tā kā Savienībā ir dažādi konkurētspējas modeļi, kuros būtu jāņem vērā katrai valstij raksturīgās prioritātes un vajadzības, vienlaikus ievērojot LESD noteiktās saistības,
- AR. tā kā Savienībai, nodrošinot savu pārstāvību starptautiskajā monetārajā sistēmā, starptautiskajās finanšu iestādēs un forumos, ir nepieciešama kopēja nostāja; tā kā, ievērojot LESD, Padomei pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 138. pantu ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu un ir nepieciešams saņemt Parlamenta piekrišanu, pirms pieņemt kopējas nostājas par jomām, attiecībā uz kurām iekšēji piemēro parasto likumdošanas procedūru,
- AS. tā kā *SGP* noteiktajiem mērķiem ir jāatbilst ne tikai stratēģijai „Eiropa 2020”, bet arī citiem kompromisiem attiecībā uz izdevumiem attīstības palīdzībai, pētniecībai un izstrādei, videi, izglītībai un nabadzības izskaušanai,
- AT. tā kā, lai turpmāk novērstu pašreizējo konkurētspējas atšķirību padziļināšanos ES un nemazinātu jaunās ekonomikas pārvaldības sistēmas sekmes Eiropā, kā arī stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus par darbvietu izveidi un ilgtspējīgu izaugsmi, Eiropas fiskālās konsolidācijas stratēģijā būtu pilnībā jāņem vērā ikvienas dalībvalsts īpatnības un jāizvairās no vienkāršotas vienas pieejas attiecināšanu uz visām dalībvalstīm’;
- AU. tā kā nevienam no jaunajiem, ierosinātajiem pasākumiem nevajadzētu nesamērīgi

ietekmēt visneaizsargātākās dalībvalstis, kavējot to centienus panākt ekonomikas izaugsmi un kohēziju;

AV. tā kā ekonomikas krīzes dēļ Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms 2010. gada maijā steidzami tika pieņemts ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010, pamatojoties uz LESD 122. panta 2. punktu un neapspriežoties ar Parlamentu;

AW. tā kā Padomes nostājā attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 7/2010 projektu ir ierosināti nepieciešamie grozījumi, kas jāveic, lai 1. a izdevumu kategorijā izveidotu jaunu budžeta 01 04 01 03. posteni garantijas līdzekļiem, kas paredzēti aizdevumiem par maksimālo summu EUR 60 miljardu apmērā, kurus Eiropas Savienība nodrošina saskaņā ar LESD 122. panta 2. punktu, un lai budžeta ieņēmumu daļā attiecīgi izveidotu jaunu 8 0 2. pantu;

AX. tā kā dažām dalībvalstīm var nākties izmantot glābšanas pasākumu kopumu un vienlaikus tām obligāti būs jāņem vērā dažādi pasākumi, kas glābšanas pasākumu kopumā būs konkrēti noteikti katrai saņēmējvalstij;

AY. tā kā Komisija 2010. gada 29. septembrī pieņēma likumdošanas priekšlikumus par ekonomikas pārvaldību, kuri daļēji atbilst nepieciešamībai pēc ekonomikas pārvaldības uzlabošanas pasākumiem, kā noteikts šajā rezolūcijā; tā kā Parlaments izskatīs šos likumdošanas priekšlikumus saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem; tā kā šī rezolūcija neierobežo nevienu turpmāko nostāju, ko Parlaments pieņems šajā sakarībā,

1. aicina Komisiju pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām pusēm un pamatojoties uz attiecīgajiem LESD noteikumiem pēc iespējas drīzāk iesniegt Parlamentam likumdošanas priekšlikumus, lai uzlabotu Savienības ekonomikas pārvaldības sistēmu, jo īpaši euro zonā, ievērojot pielikumā sīki izklāstītos ieteikumus un ņemot vērā, ka ne visi šie ieteikumi ir ietverti Komisijas 2010. gada 29. septembrī pieņemtajos likumdošanas priekšlikumos par ekonomikas pārvaldību;
2. apstiprina, ka pielikumā izklāstītajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības;
3. aicina Komisiju papildus pasākumiem, kurus var un ir nepieciešams nekavējoties veikt saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem, sākt apsvērt institucionālas pārmaiņas, kas varētu izrādīties nepieciešamas, lai īstenotu saskaņotu un efektīvu ekonomikas pārvaldību;
4. uzskata, ka prasīto ierosinājumu finansiālā ietekme jāsedz no dalībvalstu attiecīgajām budžeta dotācijām, ņemot vērā pašreizējo deficīta stāvokli un stingros pasākumus dalībvalstīs;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tās pielikumā izklāstītos ieteikumus Komisijai, Eiropadomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eurogrupas priekšsēdētājam un dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

PIELIKUMS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM: DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. ieteikums — saskaņotas un pārredzamas norišu daudzpusējas uzraudzības sistēmas izveide makroekonomikas jomā Savienībā un dalībvalstīs un fiskālās uzraudzības pastiprināšana.

Tiesību akts jāizstrādā kā regula vai regulas par ekonomikas politiku un norišu daudzpusēju uzraudzību, pamatojoties uz LESD 121. panta 6. punktu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par Stabilitātes un izaugsmes pakta (SGP) preventīvās daļas efektivitāti un papildina to ar jaunu regulu, kuras mērķis ir izveidot uz noteikumiem balstītu un pārredzamu sistēmu, lai uzraudzītu pārmērīgu makroekonomisko nestabilitāti, domino efektu un norises konkurētspējas jomā.

- Jānodrošina ikgadēja apspriešanās starp Eiropas Parlamenta, Komisijas, Padomes un dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par stabilitātes un konverģences programmām (SKP) un valstu reformu programmām (VRP) un par valstu ekonomikas sasniegumu novērtēšanu, kas veido daļu no Eiropas semestra;
- jānosaka daudzpusējās uzraudzības darbības joma, pamatojoties uz LESD instrumentiem un Komisijas novērtējumiem (121. pants, jo īpaši 5. un 6. punkts, un 148. pants), lai iekļautu izaugsmi un tās ekonomisko ietekmi uz nodarbinātību, ievērojot to pašu tiesisko regulējumu, kāds ir pašreizējiem instrumentiem, kuru mērķis ir nepieļaut pārmērīgu makroekonomikas nestabilitāti un tādas finanšu un citas politikas, kas nav ilgtspējīgas, kā arī risināt finanšu stabilitātes problēmas (t. i., kā nepieļaut pārmērīga kredītu pieplūduma izraisītus „finanšu burbuļus”) un ilgtermiņa ieguldījumu un ilgtspējīgas izaugsmes problēmas, ņemot vērā stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos mērķus un citus svarīgus notikumus; ikgadējās uzraudzības procedūras neatņemamai sastāvdaļai vajadzētu būt Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas regulāriem sistēmiskā riska novērtējumiem;
- jāizveido uzlabota analītiska uzraudzības sistēma (ietverot tajā rezultātu apkopojumu, kurā norādīti īpaši agrās brīdināšanas kontrolnosacījumi), izmantojot piemērotus metodoloģiskus paņēmienus un efektīvas daudzpusējas uzraudzības pārredzamību un ņemot vērā saskaņotus ekonomikas rādītājus (faktiskos un nominālos), kas var ietekmēt konkurētspēju un/vai pārmērīgu nelīdzsvarotību; šie pamatrādītāji var būt šādi — spēkā esošais faktiskais valūtas maiņas kurss, norēķinu kots, produktivitāte (tostarp resursu produktivitāte un kopējā ietekmes faktoru produktivitāte), darbaspēka vienības izmaksas, kredītu pieaugums un norises saistībā ar aktīvu (tostarp finanšu aktīvu un īpašuma tirgus) cenām, bezdarba līmenis, ārvalstu aktīvu neto pozīcijas, nodokļu bāzes attīstība, nabadzība, sociālā kohēzija un ar vidi saistīti ārēji faktori;
- attiecībā uz rezultātu apkopojumā ietvertajiem rādītājiem būtu jānosaka trauksmes sliekšņi un visas izmaiņas, kas saistītas ar šiem rādītājiem, jāpapildina ar kvalitatīvu Komisijas novērtējumu;

- jāveic padziļināta un valsts īpatnībām atbilstoša uzraudzība, ja tas nepieciešams saskaņā ar iepriekš minēto rezultātu apkopojumu un ar to saistīto kvalitatīvo novērtējumu;
 - papildus šai padziļinātajai un valsts īpatnībām atbilstošajai uzraudzībai dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas valstīm, ir pienākums lemt par valstu politikas virzieniem, kuru mērķis ir risināt (nepieļaut un vērst pa labu) makroekonomikas nestabilitāti, un vienlaikus ņemt vērā Komisijas īpašos ieteikumus un to politikās ietvertu Savienības dimensiju; korekcijas jāveic gan valstīm ar pārmērīgu deficītu, gan valstīm ar pārmērīgu pārpalikumu, ņemot vērā katras valsts īpašos apstākļus, piemēram, demogrāfiju, privāto parādu līmeni, atalgojuma tendences salīdzinājumā ar darbaspēka ražīgumu, nodarbinātību, jo īpaši jaunatnes nodarbinātību, un norēķinu kontu līdzsvarotību;
 - jāpilnvaro Komisija izstrādāt piemērotus analītiskus instrumentus un jāpilnveido zināšanas, lai pētītu gan iemeslus, kas izraisa pastāvīgās atšķirības euro zonā, gan arī kopējo politiku ietekmi uz euro zonas valstu atšķirīgajām ekonomikas sistēmām;
 - jāizstrādā kopīgi noteikumi, lai aktīvāk izmantotu Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes, kas būtu pamatdokuments ekonomikas pārvaldības, uzraudzības un dalībvalstīm īpaši paredzētu ieteikumu īstenošanai saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu kopīgās un atšķirīgās iezīmes un to konkurētspējas priekšrocības, tostarp demogrāfisko stāvokli, lai stiprinātu tautsaimniecības pielāgošanās spējas ārējiem satricinājumiem, kā arī dalībvalstu pieņemto lēmumu ietekmi uz citām dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas valstīm;
 - valsts līmenī jāizveido mehānisms, lai novērtētu stratēģijas „Eiropa 2020” prioritāšu īstenošanu un valsts reformu programmā ietvertu attiecīgo valsts mērķu sasniegšanu, tādējādi atbalstot novērtējumu, ko ES iestādes veic katru gadu;
 - jāiedibina procedūras, lai Komisija jau sākotnējā posmā varētu izdot agrīnus brīdinājumus un nepastarpināti konsultēt dalībvalstis par politiku;
- ilgstošas un arvien krasākas makroekonomikas nestabilitātes gadījumos atbilstoši pārredzamai un objektīvai procedūrai vajadzētu būt iespējai dalībvalsts stāvokli klasificēt kā tās atrašanos „pārmērīgas nestabilitātes stāvoklī”, nodrošinot stingrāku uzraudzību;
- pēc valstu parlamentu apspriešanās jāiedibina „Eiropas semestris” dalībvalstu budžeta projektu (galveno elementu un pieņēmumu) salīdzināšanai un vērtēšanai, lai labāk novērtētu SKP un VRP īstenošanu un turpmāko izpildi; būtu jāievēro ES un valstu budžeta noteikumi un procedūras; pēc pienācīgas valstu parlamentu iesaistīšanas un ņemot vērā ES līmeņa noteikumus un secinājumus, dalībvalstis aprīlī Komisijai iesniedz SKP un VRP; Eiropas Parlaments var iedibināt sistemātisku veidu, kā atbalstīt publisku apspriešanu un palielināt šo procedūru redzamību, atbildību un informētību par tām, kā arī to, kā ES iestādes ir īstenojušas noteikumus, par kuriem ir panākta vienošanās;
 - jāiedibina „Eiropas semestris”, lai risinātu ar valstu fiskālo politiku saistīto iespējamo domino efektu un lai jau sākotnēji atklātu pārmērīgu budžeta deficītu, un saskaņā ar integrētajām pamatnostādnēm jānodrošina konsekvence starp ES un valsts līmeņa

darbībām, kā arī tādu kvantitatīvu un kvalitatīvu mērķu izpilde kā izaugsme un nodarbinātība, tādējādi visām attiecīgajām pusēm, tostarp valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam, nodrošinot iespēju dot reālu un savlaicīgu ieguldījumu un apspriesties ar sociālajiem partneriem;

- jānodrošina, ka galvenie pieņēmumi un rādītāji, kas izmantoti valstu SKP un VRP sagatavošanas pamatprognozēs, tiek iegūti vienkāršā un saskaņotā veidā, jo īpaši euro zonas valstīs; jāpieņem trīs līmeņu pieeja, kas ietver negatīvu, bāzes un labvēlīgu makroekonomikas attīstības scenāriju, ņemot vērā starptautiskās ekonomikas nenoteiktību; jāturpina saskaņot galveno budžeta summāro rādītāju aprēķināšanas metodoloģijas, lai atvieglotu dalībvalstu salīdzināšanu;
- jānosaka stingrākas saistības SKP un VRP, lai tiktu sasniegts vidēja termiņa fiskālais mērķis (VTFM), kurā ir ņemti vērā dalībvalstu pašreizējie parāda līmeņi un netiešās saistības, jo īpaši ievērojot iedzīvotāju novecošanos;
- jāveido stingrāka saikne starp SKP, VRP un valstu gada un daudzgadu budžeta sistēmām, vienlaikus ievērojot valstu noteikumus un procedūras;
- jāievieš stingrāks SKP novērtējums, ņemot vērā šo programmu atkarību no citiem dalībvalstu un Savienības mērķiem, pirms SKP paredzēto politikas virzienu pieņemšanas valstu līmenī;
- jāpanāk valstu parlamentu lielāka līdzdalība un jāapspriežas ar sociālajiem partneriem pirms SKP un VRP oficiālas prezentācijas ES līmenī noteiktā laikā, piemēram, katru gadu organizējot valstu parlamentu un Eiropas Parlamenta apspriešanos par integrētajām pamatnostādnēm un dalībvalstu attiecīgajām budžeta ievirzēm;
- jāveic sistemātiskāks *ex-post* salīdzinājums starp plānotajām fiskālajām, izaugsmes un nodarbinātības politikas ievirzēm, ko dalībvalstis norāda SKP, un reālo, faktisko iznākumu, apspriežot un pārbaudot būtiskas atšķirības starp plānotajiem un izpildes rādītājiem;
- jānodrošina, lai tiktu ievēroti ikgadējie ieteikumi politikas izstrādei un Komisijas brīdinājumi par to, kā dalībvalstis nodrošina atbilstību stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, un jāiedibina uz sodiem un stimuliem balstīta pieeja, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis ievēro šos mērķus;
- jānodrošina lielāka atbildība un pārredzamība attiecībā pret Parlamentu, ES līmenī vērtējot SKP un VRP, lai palielinātu sabiedrības informētību un sabiedrības spiedienu;
- jāizveido Komisijas pārraudzīts neatkarīgs, sistemātisks un vienkāršs SKP un VRP vērtēšanas process, lai panāktu pārredzamāku pieeju un pastiprinātu vērtēšanas objektivitāti;
- jānosaka īpašas procedūras un prasība dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas dalībvalstīm, informēt citai citu un Komisiju, pirms pieņemt ar ekonomikas politiku saistītus lēmumus, kuri, kā sagaidāms, izraisīs ievērojamu domino efektu un var apdraudēt iekšējā tirgus un Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) vienmērīgu darbību;

- jānosaka prasība dalībvalstīm sniegt Komisijai papildu informāciju, ja rodas pamatotas aizdomas, ka īstenotā politika var apdraudēt izaugsmi visā Savienībā vai iekšējā tirgus vai EMS vienmērīgu darbību vai radīt apdraudējumu Savienības līmenī noteiktajiem mērķiem, proti, stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem;
- daudzgadu uzraudzības sistēmā jāņem vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas vērtējums, jo īpaši attiecībā uz finanšu stabilitāti, stresa testiem, iespējamu ārēju un iekšēju domino efektu un privāto parādu pārmērīgu uzkrāšanos;
- jāievieš stabila un pārredzama uzraudzības sistēma, kas balstīta uz diviem pīlāriem — ekonomikas politiku un nodarbinātības politiku, pamatojoties uz LESD 121. un 148. pantu; attiecībā uz nodarbinātības pīlāru, kas ir daļa no pārskatītās un uzlabotās Eiropas nodarbinātības stratēģijas, šādai sistēmai vajadzētu ļaut novērtēt nodarbinātības politikas atbilstību nodarbinātības politikas pamatnostādņem, lai varētu izstrādāt efektīvas norādes, ņemot vērā Eiropas dimensiju un domino efektu, kā arī tās pēdīgi integrēt iekšpolitikas veidošanas procesā; turklāt būtu jāievieš savlaicīgi preventīvi ieteikumi, lai risinātu galvenās nepilnības un uzdevumus, kas radušies dalībvalstu nodarbinātības politikā un darba tirgū;
- jāpalielina Nodarbinātības komitejas nozīme, jo īpaši pārrobežu nodarbinātības jautājumu risināšanā, kā paredzēts LESD 150. pantā, un Sociālās aizsardzības komitejas nozīme, kā paredzēts LESD 160. pantā;
- jānodrošina, lai visos budžeta novērtējumos rūpīgi tiktu ņemtas vērā dalībvalstu uzsāktās strukturālās reformas, jo īpaši pensiju, veselības aprūpes un sociālās aizsardzības jomas reformas, kuru mērķis ir risināt jautājumus saistībā ar demogrāfiskajām norisēm, kā arī reformas saistībā ar palīdzības sniegšanu, izglītību un pētniecību, piešķirot vienlīdz lielu nozīmi ilgtspējībai un atbilstībai; vajadzētu arī novērtēt, kā minētās reformas ietekmē nodarbinātību un sociālo jomu, jo īpaši mazāk aizsargātās sociālās grupas, lai nepieļautu, ka noteikumi tiek noteikti, pirms tiek novērtēta to ietekme uz nodarbinātību un sociālo aizsardzību dalībvalstīs;
- jāaktivizē Lisabonas līguma horizontālā sociālā klauzula, jaunas ES politikas izstrādāšanā ņemot vērā sociālās tiesības un sociālos mērķus;
- jānosaka, ka Eiropas Parlaments ir pienācīgi jāiesaista ekonomikas un nodarbinātības politikas uzraudzības ciklā un šīs politikas sociālās ietekmes novērtēšanā; integrēto pamatnostādņu, jo īpaši nodarbinātības politikas pamatnostādņu, pieņemšanas grafiks un process šajā sakarībā būtu jāplāno tā, lai Eiropas Parlamentam nodrošinātu laiku, kas vajadzīgs tā konsultatīvo pienākumu īstenošanai saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu;
- jāievieš tāda stabila un pārredzama uzraudzības un novērtēšanas sistēma attiecībā uz nodarbinātības politikas pamatnostādņem, balstoties uz ES pamatmērķiem, kura jāizmanto par pamatu, lai noteiktu attiecīgus pakārtotus mērķus, rādītājus un rezultātu apkopojumus, ņemot vērā katras dalībvalsts specifiku un atbilstoši katrai dalībvalstij atsevišķi noteiktajiem sākuma punktiem;
- jāaicina Padomes *ESPCO* un *ECOFIN* struktūrvienības un to attiecīgās darba grupas uzlabot savstarpējo sadarbību, cita starpā divreiz gadā rīkojot kopīgas sanāksmes, lai

nodrošinātu to attiecīgo politikas jomu īstenu integrāciju.

2. ieteikums — Stabilitātes un izaugsmes pakta (SGP) noteikumu pastiprināšana.

Tiesību akts būtu jāpieņem (pamatojoties, inter alia, uz LESD 126. pantu), lai jo īpaši stiprinātu SGP preventīvo daļu un ietvertu ekonomiski un politiski lietderīgākas sankcijas un stimulus, vienlaikus ņemot vērā valsts deficīta un parāda (tostarp netiešo saistību) struktūru, proti, ekonomikas ciklu, lai nepieļautu prociklisku budžeta politiku, kā arī valsts ieņēmumus un izdevumus, kas nepieciešami izaugsmi veicinošām strukturālām reformām. Visām dalībvalstīm jācenšas panākt progresu, bet tām, kuru nepilnības ir lielākas, kopumā vajadzētu pielikt vairāk pūļu, lai sasniegtu ar parāda uzkrājumiem un deficītu saistītos mērķus. Novērtējot pašreizējo norēķinu kontu nelīdzsvarotību, būtu jāņem vērā arī demogrāfiskā attīstība.

- Ikvienā pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras (PBDNP) posmā jāintegrē „parāda” kritēriji („ilgtspējas aspekts”) un, pamatojoties uz bruto parāda līmeņiem, jāizveido pārmērīga parāda uzraudzības procedūra (PPUP); PPUP īstenošanai ir nepieciešami detalizēti, regulāri ziņojumi par parāda un deficīta dinamiku, to savstarpējo saistību un attīstību, turklāt vienlaikus jāņem vērā katrai valstij raksturīgie apstākļi un jābūt iespējai katrai dalībvalstij noteikt atšķirīgus grafikus, lai tās sasniegtu SGP noteiktās mērķvērtības;
- PPUP īstenošanas laikā Komisijai būtu jāapspriežas ar Eiropas un attiecīgajiem valstu sociālajiem partneriem;
- vairāk jāņem vērā parāda līmenis, parāda atmaksas profils (tostarp maksājumu termiņi) un parāda dinamika (jāvērtē valsts finanšu ilgtspēja), cenšoties panākt konvergenci to dalībvalstīm raksturīgo VTFM sasniegšanā, kuri jāiekļauj SKP;
- Īstenojot PPUP, jāizveido skaidra, saskaņota sistēma, lai novērtētu un uzraudzītu parāda dinamiku, tostarp tiešas un netiešas saistības, piemēram, darījumi ar valsts pensiju fondu līdzekļiem un valsts garantijas (kas cita starpā var izrietēt no galvenās, procentu vai ieņēmumu plūsmas) saistībā ar valsts un privātās partnerības ieguldījumiem, kā arī valsts budžetam gadu gaitā radītās izmaksas par šādiem ieguldījumiem;
- jāizveido katrai valstij atbilstoši dažādoti termiņi attiecībā uz fiskālās konsolidācijas procesu, kas tiks īstenots līdz 2015. gadam, lai visus budžeta deficīta līmeņus no jauna pielāgotu Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām;
- jāizveido uzraudzības mehānisms, ietverot tajā iespējamus publiskus brīdinājumus un papildu sankcijas un stimulus dalībvalstīm, kas nav sasniegušas tām noteikto VTFM vai nespēj to sasniegt noteiktajā tempā, kā arī iespējamus ekonomiskus stimulus valstīm, kuras ir sasniegušas VTFM ātrāk par plānoto;
- jāizstrādā valsts budžeta (t. i., gada un daudzgadu finanšu shēmu) procedūru minimuma noteikumi un pamatnostādnes, lai izpildītu 12. protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru 3. pantā noteiktās saistības; šajās valsts shēmās būtu jāietver pietiekama informācija gan par plānoto budžeta pasākumu izdevumiem, gan ieņēmumiem, lai valsts un ES līmenī varētu notikt budžeta plānu racionāla apspriešana un rūpīga

pārbaude; turklāt jāturpina darbs pie dalībvalstu budžetu salīdzināmības saistībā ar izdevumu kategorijām, ieņēmumiem un politiskajām prioritātēm, kuras tās atspoguļo;

- jāveicina budžeta kontroles agrās brīdināšanas sistēmas izveide valsts līmenī;
- jāizstrādā iepriekš noteikti un preferenciāli euro zonas valstīm paredzēti pasākumi, par kuriem lemj, ievērojot Komisijas nepārprotamo kompetenci, un kurus ietver *SGP* preventīvajā un korektīvajā daļā, lai veicinātu agrās brīdināšanas pasākumus un piemērotu tos pakāpeniski;
- saskaņā ar jauno daudzpusējo uzraudzības sistēmu un uzlabotajiem *SGP* instrumentiem šādas sankcijas un stimuli jāievieš un jāīsteno euro zonas valstīs, ņemot vērā šo valstu ārkārtīgi ciešo saistību ar valstīm, kuras nav euro zonas dalībvalstis, jo īpaši ar tām valstīm, kuras, kā sagaidāms, pievienosies euro zonai, un jo īpaši vairāk uzmanības jāpievērš VTFM;
- jāizdara nepieciešamās izmaiņas Komisijas iekšējā lēmumu pieņemšanas procedūrā, pienācīgi ievērojot LESD ietvertos pašreizējos principus, lai saskaņā ar Komisijas nepārprotamo kompetenci nodrošinātu efektīvu un ātru sankciju piemērošanas mehānismu ieviešanu, jo īpaši attiecinot tos uz euro zonas dalībvalstīm;
- lai pilnībā tiktu ievēroti *SGP* principi, jānodrošina, ka lēmums par to, kā dalībvalstis ievēro *SGP*, Komisijai jāpieņem neatkarīgāk no Padomes;
- jānodrošina, lai ikgadējie ieteikumi politikas izstrādei vispirms tiktu apspriesti Eiropas Parlamentā un pēc tam Eiropadomē.

3. ieteikums — Eurogrupas īstenotās ekonomikas pārvaldības uzlabošana euro zonā un Eiropas Savienībā kopumā.

Ņemot vērā to, cik svarīgi ir, lai visas Eiropas Savienības dalībvalstis piedalītos ekonomikas konverģences panākšanā, un tomēr atzīstot, ka situācija euro zonas valstīs atšķiras no situācijas, kāda ir pārējās dalībvalstīs — jo tajās nav maiņas kursa mehānisma, kuru varētu izmantot gadījumā, ja tām būtu nepieciešams pielāgot relatīvās cenas, un tās daļa atbildību par Eiropas Monetārās Savienības darbību kopumā —, ar jaunajiem noteikumiem, kas pamatojas uz pārējiem šajā rezolūcijā minētajiem ieteikumiem, LESD 136. pantu un tā 14. protokolu par Eurogrupu, būtu jācenšas:

- izveidot euro zonai paredzētu īpašu sistēmu, lai attiecīgajās dalībvalstīs pastiprināti uzraudzītu pārmērīgi lielas makroekonomikas novirzes, ekonomisko izaugsmi, bezdarba līmeņus, cenu konkurētspēju, faktiskās maiņas likmes, kredītu pieaugumu un norises saistībā ar norēķinu kontiem;
- izveidot pastāvīgu struktūru nolūkā pastiprināt koordinēšanu starp visām ES dalībvalstīm, lai uzraudzītu un veicinātu ekonomikas konverģenci un apspriestu iespējamo makroekonomikas nelīdzsvarotību Savienībā;
- palielināt uz ceturkšņa tematiskiem ziņojumiem par vairākām valstīm balstītu ikgadējo euro zonas uzraudzības ziņojumu nozīmi, pievēršoties, no vienas puses, tādām

jautājumam kā iespējama domino efekts, ko izraisa notikumi pasaules ekonomikā, politikas virzieni un apstākļi, kas jo sevišķi ietekmē noteiktas dalībvalstis euro zonā, un, no otras puses, — ietekmei, kāda var būt Eurogrupas pieņemtajiem lēmumiem ekonomikas jomā uz tām valstīm un reģioniem, kas nav euro zonā; īpaša uzmanība jāpievērš to politikas virzienu noteikšanai, kuri rada pozitīvu domino efektu, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes laikā, un tādēļ jāatbalsta ilgtspējīga izaugsme visā euro zonā;

- stiprināt Eurogrupas priekšsēdētāja sekretariātu;
- ierosina, ka par ekonomikas un monetārajiem jautājumiem atbildīgais komisārs varētu būt arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kura darba pienākumos tiktu iekļauts uzdevums nodrošināt ES ekonomiskās darbības saskaņotību, uzraudzīt, kā Komisija pilda savus pienākumus ekonomikas, monetārajā un finanšu tirgus jomā, un koordinēt citus Savienības ekonomiskās darbības aspektus;
- palielināt Eurogrupas lēmumu pieņemšanas pārredzamību un atbildību, rīkojot regulāras Eurogrupas priekšsēdētāja un Parlamenta atbildīgās komitejas apspriedes un nekavējoties Eurogrupas mājaslapā publicējot pieņemtus lēmumus; nodrošināt, ka vismaz tām dalībvalstīm, kas nav euro zonā, bet kurām ir pienākums ieviest vienoto valūtu, ir iespējas piedalīties Eurogrupas apspriedēs.

4. ieteikums — vienkārša un uzticama mehānisma izveide euro zonā, lai novērstu pārmērīga parāda rašanos un risinātu ar to saistītus jautājumus.

Pirms jebkādu tiesību aktu pieņemšanas (pamatojoties uz LESD 122., 125., 329. (ciešāka sadarbība) un 352. pantu vai jebkādu citu piemērotu juridisko pamatu) laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu, būtu jāveic ietekmes novērtējums un priekšizpēte nolūkā:

- pēc rūpīgas priekšrocību un trūkumu izpētes laika posmā, kas nepārsniegtu vienu gadu, izveidot pastāvīgu mehānismu vai struktūru (Eiropas Monetāro fondu), kas būtu valsts parāda norišu uzraudzītājs un papildinātu SGP kā galējais līdzeklis, proti, mehānisms, kuru izmanto gadījumos, kad tirgus finansējums vairs nav pieejams valdībai un/vai dalībvalstij, kas saskaras ar maksājumu bilances problēmām; tā pamatā jābūt pašreizējiem mehānismiem (tādiem kā Eiropas finanšu stabilitātes instruments, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un Eiropas maksājumu bilances atbalsta instruments), un cita starpā ir ietverti skaidri noteikumi par tādiem aspektiem kā:
 - līdzdalības kritēriji, piemēram, valsts budžeta noteikumu/iestāžu minimuma prasību izpilde,
 - lēmumu pieņemšanas procedūras un finansējums,
 - ārkārtas aizdevumu nosacījumi,
 - uzraudzība,
 - resursi un pilnvaras.

Šādam mehānismam nevajadzētu ierobežot budžeta iestāžu pilnvaras veidot ES budžetu pienācīgā līmenī, tam būtu jānovērš morālā kaitējuma risks un jāatbilst valsts palīdzības principiem un sekām. Būtu rūpīgi jāizvērtē, vai dalībvalstis, kas nav euro zonas valstis, izpildot iepriekš noteiktus kritērijus, varētu ņemt līdzdalību Eiropas stabilizācijas mehānismā, katru gadījumu izskatot atsevišķi;

- izpētīt iespējas dalībvalstīm, kas nav euro zonas valstis, atsevišķos gadījumos un pēc noteiktu kritēriju izpildes ņemt dalību Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismā;
- informēt Eiropas Parlamentu par paredzamo ietekmi, ko uz ES kredītreitingu var atstāt: a) finanšu stabilitātes mehānisma izveide un b) minētās kredītlīnijas pilnīga izmantošana;
- sniegt pietiekami izsmeļošu informāciju par noteikumiem finanšu stabilizācijas mehānisma īstenošanai, ievērojot daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ierobežojumus; pirms DFS regulas pieņemšanas pamatīgāk apsvērt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, ņemot vērā tā iespējamo tālejošo ietekmi uz budžetu;
- piekrist tam, ka lēmumi saistībā ar šā mehānisma iespējamo ietekmi uz ES budžetu ir jāpieņem abām budžeta lēmējinstādēm;
- vienoties par to, ka visas iespējamās ar šo mehānismu saistītās budžeta vajadzības ir jāfinansē, *ad hoc* kārtībā pārskatot DFS, lai nodrošinātu, ka laikus ir garantēta budžeta lēmējinstādēties pienācīga līdzdalība.

5. ieteikums — ES budžeta, finanšu un fiskālo instrumentu pārskatīšana.

Divpadsmit mēnešu laikā jāpieņem tiesību akts / jāveic priekšizpēte, lai:

- viena gada laikā sagatavotu pamatojuma novērtējumu (par būtību, risku un priekšrocībām) tādas sistēmas izveidei ilgtermiņā, kas paredzēta, lai dalībvalstis varētu piedalīties Eiropas kopējo obligāciju izdošanā. Novērtējumā būtu jāatspoguļo dažādas juridiskās alternatīvas un mērķi, piemēram, nodrošinot Eiropas infrastruktūrai un stratēģiski svarīgiem projektiem ilgtermiņa finansējumu, izmantojot projekta obligācijas. Ir jāanalizē visu iespēju priekšrocības un trūkumi, ņemot vērā iespējamā morālā kaitējuma izraisīto ietekmi uz dalībniekiem;
- ciešā sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku (EIB) stiprinātu un aktualizētu Savienības kohēzijas politiku, ņemot vērā stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, lai samazinātu strukturālus trūkumus, izlīdzinātu atšķirības labklājības ziņā, stiprinātu pirkspēju un palielinātu ekonomiski mazāk attīstītu reģionu konkurētspēju, tostarp apmierinot MVU finanšu vajadzības un sekmējot to veiksmīgu darbību iekšējā tirgū;
- atgādinātu, ka Eiropas Centrālās bankas neatkarība ir būtiska Eiropas Savienības finanšu un brīvā tirgus ekonomikas stabilitātei;
- mudinātu saglabāt skaidru fiskālās un monetārās politikas dalījumu, lai neapdraudētu Eiropas Centrālās bankas neatkarību;
- izveidotu kopīgus budžeta (gan dalībvalstu, gan ES) veidošanas principus attiecībā uz valsts tēriņu kvalitāti un izstrādātu kopējus politikas virzienus un instrumentus stratēģijas „Eiropa 2020” atbalstam, vienlaikus līdzsvarojot budžeta disciplīnu mērķus un nodrošinot ilgtspējīgas nodarbinātības un ieguldījumu ilgtermiņa finansēšanu;
- izmantojot ES budžeta līdzekļus un EIB finanšu resursus, izveidotu skaidru sistēmu

attiecībā uz atjaunotiem kopīgiem centieniem turpināt līdzsvarot budžeta līdzekļus nākamajā daudzgadu finanšu shēmā un gūtu labumu no EIB zināšanām finanšu inženierijā, apņemšanās īstenot ES politikas un valsts un EIB noteicošās lomas attiecībā uz valsts un privātā sektora finanšu iestādēm, kā arī veicinātu EIB nozīmi un kohēzijas fondus, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes laikā;

- izveidotu augsta līmeņa grupu nodokļu politikas jautājumos, kuru vadītu Komisija, ar pilnvarām viena gada laikā izstrādāt stratēģisku un pragmatisku pieeju nodokļu politikas jautājumu risināšanai, vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot krāpniecības apkarošanai nodokļu jomā, vērstoties pret nodokļu oāzēm un aktualizējot rīcības kodeksu par uzņēmējdarbības aplikšanu ar nodokļiem, vienlaikus plašāk piemērojot procedūras, kas vērstas pret negodīgu konkurenci nodokļu dēļ, kā arī paplašinātu automatisku informācijas apmaiņu, sekmējot izaugsmi uzlabojošas reformas nodokļu jomā un izpētot jaunus instrumentus. Šai augsta līmeņa grupai nodokļu politikas jautājumos jāanalizē ES ārējās darbības nodokļu jomā, jo īpaši saistībā ar G20;
- izveidotu augsta līmeņa politisku grupu, kuru vadītu Komisija un kurai būtu pilnvaras izpētīt varbūtējas institucionālas pārmaiņas, kas tiktu īstenotas līdztekus pašreizējām ekonomikas pārvaldības reformām, tostarp pētīt iespējas saskaņā ar Lisabonas līgumu veidot Eiropas Kopējo kasi (EKK), lai Eiropas Savienībai būtu paši savi finanšu līdzekļi un mazinātos atkarība no dalībvalstu pārskaitījumiem;
- stiprinātu vienoto tirgu, veicinot e-komerciju un starptautisko tirdzniecību, vienkāršotu tiešsaistes maksājumu kārtību un saskaņotu fiskālos instrumentus, kas būtu veids, kā stiprināt patērētāju uzticību Eiropas ekonomikai.

6. ieteikums — finanšu tirgus regulējums un uzraudzība, nosakot skaidru makroekonomikas dimensiju.

Jāpieņem tiesību akts, lai:

- nodrošinātu, ka visas likumdošanas iniciatīvas saistībā ar finanšu pakalpojumiem atbilst makroekonomikas politikas prasībām, tā garantējot nepieciešamo pārredzamību un tirgus stabilitāti un tādējādi veicinot arī uzticību tirgiem un ekonomikas attīstībai;
- veicinātu veidus, kā panākt saskaņotu II pīlāra kapitāla prasību ievērošanu, tā reaģējot uz specifiskiem aktīvu cenu burbuļiem vai naudas piegādes problēmām;
- reglamentētu saistību starp finanšu tirgiem un makroekonomikas politikām, lai nodrošinātu stabilitāti, pārredzamību un atbildību, kā arī ierobežotu stimulus uzņemties pārmērīgu risku;
- regulāri novērtētu aktīvu cenu izmaiņas un kredītu pieaugumu dalībvalstīs un šo aspektu ietekmi uz finanšu stabilitāti un norēķinu konta izmaiņām, kā arī faktiskajiem valūtas maiņas kursiem dalībvalstīs;
- piešķirtu Eiropas uzraudzības iestādēm ekskluzīvas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz lielām pārrobežu finanšu iestādēm.

7. ieteikums — ES statistikas datu ticamības uzlabošana.

Jāpieņem tiesību akts, lai:

- statistikas jomā strikti tiktu pildītas politiskās saistības, par kurām panākta vienošanās;
- uzlabotu Komisijas (*Eurostat*) izmeklēšanas pilnvaras, tostarp bez iepriekšēja brīdinājuma veikt pārbaudes uz vietas un piekļūt visai grāmatvedības un budžeta informācijai, tostarp sanāksmēm ar personām vai aģentūrām, kuras strādā ar šādu informāciju, piemēram, neatkarīgi ekonomisti, uzņēmēj sabiedrības un arodbiedrības, lai novērtētu valsts finanšu kvalitāti. Īstenojot šos pasākumus, vajadzības gadījumā būtu jāpalielina šīs organizācijas budžets un cilvēkresursi;
- prasītu dalībvalstīm sniegt Komisijai (*Eurostat*) datus, kas atbilst statistikas principiem, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku¹;
- prasītu dalībvalstīm norādīt, kuri no Komisijai (*Eurostat*) iesniegtajiem datiem ir pamatoti ar neatkarīga revidenta ziņojumu;
- noteiktu finansiālas un nefinansiālas sankcijas par tādu statistikas datu sniegšanu, kas neatbilst Regulā (EK) Nr. 223/2009 minētajiem statistikas principiem;
- pārskatītu nepieciešamību vairāk saskaņot datus, kas ir saistīti ar šajā pielikumā ierosinātu ekonomikas pārvaldības sistēmu; jo īpaši nodrošinātu piemērotu Eiropas statistikas kvalitātes sistēmu, kas nepieciešama, lai uzlabotu analītiskās uzraudzības sistēmu, tostarp rezultātu apkopojumu, tādējādi panākot 1. ieteikumā minētās daudzpusējās uzraudzības efektivitāti;
- saskaņotu datus par valsts finansēm, pamatojoties uz standartizētām un starptautiski atzītām grāmatvedības metodēm;
- nodrošinātu konsekventu un atklātu ārpusbilances saistību norādīšanu, jo īpaši attiecībā uz turpmākajiem maksājumiem, kas vajadzīgi pensijām valsts sektorā un ilgtermiņa līgumiem ar privāto sektoru par sabiedrisko objektu iznomāšanu vai nodrošināšanu.

8. ieteikums — Savienības ārējās pārstāvības uzlabošana ekonomikas un monetāro lietu jomā.

Jāpieņem tiesību akts (pamatojoties uz LESD 138. pantu), lai:

- panāktu vienošanos par euro zonas valstu / ES pārstāvību SVF un nepieciešamības gadījumā arī citās attiecīgās finanšu iestādēs;
- pārskatītu pasākumus, kas saistīti ar euro zonas valstu / ES pārstāvību citās starptautiskās iestādēs jautājumos par ekonomikas, monetāro un finanšu stabilitāti;
- saskaņā ar LESD nosacījumiem iekļautu procedūru, kas paredz pirms lēmumu

¹ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

pieņemšanas atbilstoši LESD 138. pantam pilnībā informēt un iesaistīt Eiropas Parlamentu;

- izstrādātu skaidru un mērķtiecīgu euro zonas / ES starptautisko darba kārtību, kas starptautiskā līmenī garantētu līdzvērtīgus konkurences apstākļus ES fiskālās, krāpšanas apkarošanas un uzraudzības darba kārtībā;
- papildus pasākumiem, kurus pašreizējā institucionālajā struktūrā var un ir nepieciešams veikt pēc iespējas ātrāk, jāsāk izvērtēšana ar mērķi noteikt šīs struktūras robežas un jāizstrādā priekšlikumi, lai īstenotu Līgumu reformu, kas ļaus ieviest mehānismus un struktūras, kas ir vajadzīgas saskaņotai un efektīvai ekonomikas pārvaldībai, tādējādi nodrošinot īstu makroekonomikas konvergenci gan starp euro zonas dalībvalstīm, gan starp valstīm, kuras nav euro zonas dalībvalstis.

PASKAIDROJUMS

Pašreizējā ekonomikas, finanšu un sociālā krīze uzskatāmi parāda, ka līdzšinējais ekonomikas pārvaldības modelis Savienībā nav bijis tik efektīvs, cik ideālajā variantā bija paredzēts. Pēdējos gados dalībvalstu vidū nebija pietiekamas konverģences, toties saglabājās makroekonomikas un fiskālā nestabilitāte un pēdējos 11 gados tā arvien pieauga. Uzraudzības sistēma bija pārāk vāja, un noteikumi par Stabilitātes un izaugsmes pakta netika pietiekami ievēroti, jo īpaši attiecībā uz pakta preventīvo daļu. Tādēļ makroekonomikas nestabilitāte ir saglabājusies joprojām un valsts finanses vēl jo vairāk ir kļuvušas par tādām, kas nav ilgtspējīgas. Pavisam nesen, 2010. gada pavasarī, nācās saskarties ar valsts parāda krīzi euro zonā. Tagad esam mācījušies no iepriekš pieļautajām kļūdām un paveras iespēja uzlabot ekonomikas sistēmu un izveidot skaidrus un mērķtiecīgākus uzraudzības instrumentus.

Šis ziņojums papildina Eiropas Parlamenta līdzšinējo un pašreizējo darbu, un tā galvenais mērķis ir ļaut iepazīties ar dažiem ierosinājumiem par strukturālām reformām un procedūru, kuru rezultātā ES iestādes un dalībvalstis tiktu mudinātas stiprināt savu nozīmi, veidojot kopēju likteni. Ziņojums sagatavots, lai uzlabotu koordināciju ar un starp dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas dalībvalstīm, tādējādi novēršot nesen piedzīvoto problēmu atkārtošanos. Pasākumiem vajadzētu būt gan īstermiņa pasākumiem, termiņu nosakot sekundārajos tiesību aktos, gan ilgtermiņa pasākumiem, kuru dēļ varētu būt nepieciešamas izmaiņas Līgumā.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis turpmāk pilnībā ievērotu noteikumus un lēmumus, kas pieņemti ES līmenī, piemēram, Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus un instrumentus. Nevajadzētu pieļaut iepriekšējos gados novērotos noteikumu neievērošanas gadījumus. Ir jāveic budžeta deficīta papildu pārbaudes un stingrāk jāuzrauga budžeta deficīta palielināšanās.

Stingrāk jāpievēršas arī ES produktivitātei un konkurētspējai attiecībā uz ES stratēģijā 2020. gadam noteiktajiem mērķiem, īpašu uzsvāru liekot uz izglītību, jauninājumiem, pētniecību un attīstību, un jānodrošina tirgus elastība. Ir jāturpina strukturālas reformas attiecībā uz sociālo politiku, darba tirgu integrāciju, MVU fiskālajiem stimuliem, kas ir izaugsmes dzinējspēks, un jāuzlabo iekšējais tirgus, kurā dalībvalstīm nevajadzētu savstarpēji konkurēt, bet gan būtu jāievēro to atšķirīgie izaugsmes un attīstības tempi un veidi.

Šā ziņojuma galvenās tēzes ir izstrādātas kā astoņi ieteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt plašu priekšstatu par to, kādai jābūt ekonomikas pārvaldībai un stabilitātei Eiropas Savienībā.

- 1. ieteikums — saskaņotas un pārredzamas norišu daudzpusējas uzraudzības sistēmas izveide makroekonomikas jomā Savienībā un dalībvalstīs un fiskālās uzraudzības pastiprināšana.
- 2. ieteikums — Stabilitātes un izaugsmes pakta (*SGP*) noteikumu pastiprināšana.

- 3. ieteikums — Eurogrupas īstenotās ekonomikas pārvaldības uzlabošana euro zonā un Eiropas Savienībā kopumā.
- 4. ieteikums — vienkārša un uzticama mehānisma izveide euro zonā, lai novērstu pārmērīga parāda rašanos un risinātu ar to saistītus jautājumus.
- 5. ieteikums — ES budžeta, finanšu un fiskālo instrumentu pārskatīšana.
- 6. ieteikums — finanšu tirgus regulējums un uzraudzība, nosakot skaidru makroekonomikas dimensiju.
- 7. ieteikums — ES statistikas datu ticamības uzlabošana.
- 8. ieteikums — Savienības ārējās pārstāvības uzlabošana ekonomikas un monetāro lietu jomā.

29.9.2010

BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā
(2010/2099(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Marta Andreassen*

(Iniciatīva – Reglamenta 42. pants)

IEROSINĀJUMI

Budžeta komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā pašreizējā finanšu krīze ir radusies daudzu faktoru ietekmē, tostarp ekonomikas politikas pienācīgas koordinācijas trūkuma dēļ;
- B. tā kā ekonomikas krīzes dēļ Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms 2010. gada maijā tika steidzami pieņemts ar Padomes regulu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 122. panta 2. punktu un neapspriežoties ar Eiropas Parlamentu;
- C. tā kā Padomes nostājā attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 7/2010 projektu ir ierosināti grozījumi, kas jāveic, lai 1. a izdevumu kategorijā izveidotu jaunu budžeta 01 04 01 03. posteni garantijas līdzekļiem, kas paredzēti aizdevumiem par maksimālo summu EUR 60 miljardu apmērā, kurus Eiropas Savienība nodrošinātu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. panta 2. punktu, un lai budžeta ieņēmumu daļā attiecīgi izveidotu jaunu 802. pantu;
- D. tā kā dažām dalībvalstīm var nākties izmantot glābšanas pasākumu kopumu un vienlaikus

tām obligāti būs jāņem vērā dažādi pasākumi, kas glābšanas pasākumu kopumā būs konkrēti noteikti katrai saņēmējvalstij,

1. atzinīgi vērtē Padomes un Eiropas Parlamenta panākto vienošanos par galvenajiem elementiem ES finanšu sistēmas uzraudzības regulējuma reformā; uzskata, ka, izveidojot jaunu uzraudzības regulējumu Eiropā, tiks novērsti finanšu krīzes laikā atklātie trūkumi; tomēr aicina Padomi kontrolēt atsevišķu valstu budžeta deficīta rādītājus, jo pārmērīgs parāds nelabvēlīgi ietekmētu Eiropas Savienības budžeta stāvokli;
2. prasa Komisijai informēt Eiropas Parlamentu par ietekmi, ko uz ES kredītreitingu varētu atstāt: a) finanšu stabilizācijas mehānisma izveide un b) attiecīgo līdzekļu pilnīga izmantošana;
3. prasa, lai Padome: sniegtu pietiekami izsmeļošu informāciju par noteikumiem finanšu stabilizācijas mehānisma izmantošanai, ievērojot daudzgadu finanšu shēmas ierobežojumus; pirms DFS regulas pieņemšanas pamatīgāk apsvērtu Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, ņemot vērā tā iespējamo tālejošo ietekmi uz budžetu; piekristu tam, ka lēmumi saistībā ar šī mehānisma iespējamo ietekmi uz ES budžetu ir jāpieņem abām budžeta lēmējinstādēm; piekristu tam, ka visas iespējamās ar šo mehānismu saistītās budžeta vajadzības ir jāfinansē, *ad hoc* kārtībā pārskatot DFS, lai nodrošinātu, ka laikus ir garantēta budžeta lēmējinstādēties pienācīga līdzdalība;
4. uzsver, ka dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam ir jāsadarbojas, lai veicinātu budžeta koordinēšanu starp Eiropas un dalībvalstu līmeņiem;
5. prasa veicināt abu minēto līmeņu savstarpējas budžeta koordinēšanas procesa pārredzamību un atpazīstamību, šai nolūkā saskaņojot izdevumu kategorijas valstu un ES līmenī.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.9.2010
Galīgais balsojums	+: 38 -: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Damien Abad, Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Andrea Cozzolino, Jean-Luc Dehaene, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Estelle Grelier, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Jiří Havel, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Jan Olbrycht, Georgios Stavrakakis
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Olle Ludvigsson

30.9.2010

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā
(2010/2099(INI))

Atzinumu sagatavoja: *David Casa*

(Iniciatīva – Reglamenta 42. pants)

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju:

I. rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 148. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas Eiropa 2020 integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193) un ar to saistīto 2010. gada 8. septembra rezolūciju¹,
- A. tā kā tagad ir īpaši nepieciešams nostiprināt ekonomikas politikas koordināciju un pārvaldību, lai Eiropas Savienībā veicinātu ilgtspējīgu un darba vietu izveidi sekmējošu izaugsmi un nodrošinātu sociālo kohēziju;
- B. tā kā nodarbinātības politikai ir svarīga loma izaugsmes un konkurētspējas veicināšanā Eiropas sociālajā tirgus ekonomikā, novēršot makroekonomikas nelīdzsvarotību un

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0309.

nodrošinot sociālo integrāciju un ienākumu pārdali;

- C. tā kā Eiropas sociālais modelis sniedz priekšrocības attiecībā uz pasaules mēroga konkurenci, kura ir mazinājusies dalībvalstu ekonomiskās konkurētspējas atšķirību dēļ;
- D. tā kā budžeta konsolidācija var negatīvi ietekmēt sabiedriskos pakalpojumus un sociālo aizsardzību;

II. rezolūcijas priekšlikuma pielikumā iekļaut šādus ieteikumus:

Par daudzpusējas uzraudzības sistēmas izveidi

1. jāievieš stabila un pārredzama uzraudzības sistēma, kas balstīta uz diviem pīlāriem — ekonomikas politiku un nodarbinātības politiku, pamatojoties uz LESD 121. un 148. pantu; attiecībā uz nodarbinātības „pīlāru”, kas ir daļa no pārskatītās un uzlabotās Eiropas nodarbinātības stratēģijas, šādai sistēmai vajadzētu ļaut novērtēt nodarbinātības politikas atbilstību nodarbinātības politikas pamatnostādņem, lai varētu izstrādāt efektīvas norādes, ņemot vērā Eiropas dimensiju un domino efektu, kā arī tās pēdīgi integrēt iekšpolitikas veidošanas procesā; turklāt būtu jāievieš savlaicīgi preventīvi ieteikumi, lai risinātu galvenās nepilnības un uzdevumus, kas radušies dalībvalstu nodarbinātības politikā un darba tirgū;
2. rezultātu apkopojumā jāiekļauj nodarbinātības mērķi, jo īpaši attiecībā uz jaunatnes nodarbinātības līmeni un nabadzības līmeņa samazināšanu, jo šos mērķus nevarēs sasniegt, tikai ņemot vērā situāciju nodarbinātības jomā; ir jāuzrauga šo mērķu īstenošanas veids;
3. jāuzlabo valstu konverģences programmu, stratēģijas „ES 2020”, dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu un valstu reformu programmu savstarpējā koordinācija;
4. kā paredzēts LESD 150. pantā, jāpalielina Nodarbinātības komitejas nozīme, jo īpaši pārrobežu nodarbinātības jautājumu risināšanā, un Sociālās aizsardzības komitejas nozīme, kā paredzēts LESD 160. pantā;
5. vienlaicīgi ir integrēti jānosaka stratēģijas „ES 2020” un Stabilitātes un izaugsmes pakta programmu galamērķi un jānorāda, kā tie īstenojami, lai prioritārā kārtā sasniegtu nodarbinātības, sociālās integrācijas, izaugsmes un konkurētspējas mērķus, izmantojot vidēja termiņa mērķim paredzētos finanšu līdzekļus, lai vidējā termiņā un ilgtermiņā veiktu finanšu konsolidāciju;
6. visos budžeta novērtējumos vajadzētu rūpīgi ņemt vērā dalībvalstu uzsāktās strukturālās reformas, jo īpaši pensiju, veselības aprūpes un sociālās aizsardzības jomas reformas, kuru mērķis ir risināt jautājumus saistībā ar demogrāfiskajām norisēm, kā arī reformas saistībā ar palīdzības sniegšanu, izglītību un pētniecību, piešķirot vienlīdz lielu nozīmi ilgspējībai un atbilstībai; vajadzētu arī novērtēt, kā minētās reformas ietekmē nodarbinātību un sociālo jomu, jo īpaši mazāk aizsargātās sociālās grupas, lai nepieļautu, ka noteikumi tiek noteikti, pirms tiek novērtēta to ietekme uz nodarbinātību un sociālo aizsardzību dalībvalstīs;

7. jāaktivizē Lisabonas līguma horizontālā sociālā klauzula, jaunas ES politikas izstrādāšanā ņemot vērā sociālās tiesības un sociālos mērķus;
8. jānodrošina, ka „Eiropas pusgads” dod visām ieinteresētajām personām, piemēram, valstu parlamentiem un vietējām vai reģionālajām iestādēm, Eiropas Parlamentam, sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, iespēju sniegt īstenu un laicīgu ieguldījumu strukturētā sociālajā dialogā;
9. saistībā ar „Eiropas pusgadu” jo īpaši eiro zonā jāizveido makroekonomikas sociālā dialoga sistēma, kurā piedalītos arodbiedrību, uzņēmumu, Eiropas Centrālās bankas, Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes pārstāvji;
10. jānosaka, ka Eiropas Parlaments ir pienācīgi jāiesaista ekonomikas un nodarbinātības politikas uzraudzības ciklā un šīs politikas sociālās ietekmes novērtēšanā; šajā sakarā integrēto pamatnostādņu, jo īpaši nodarbinātības politikas pamatnostādņu, pieņemšanas grafiks un process būtu jāplāno tā, lai Eiropas Parlamentam nodrošinātu laiku, kas vajadzīgs tā konsultatīvo pienākumu īstenošanai saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu;
11. jāievieš tāda stabila un pārredzama uzraudzības un novērtēšanas sistēma attiecībā uz nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, balstoties uz ES pamatmērķiem, kura jāizmanto par pamatu, lai noteiktu attiecīgus pakārtotus mērķus, rādītājus un rezultātu apkopojumus, ņemot vērā katras dalībvalsts specifiku un atbilstoši katrai dalībvalstij atsevišķi noteiktajiem sākuma punktiem;
12. jāievieš stabila un pārredzama dalībvalstu attīstības politikas uzraudzības un novērtēšanas sistēma attiecībā uz konkurētspējas palielināšanu un jaunu pastāvīgu un kvalitatīvu darba vietu izveidi;
13. rezultātu apkopojumā vajadzētu iekļaut rādītājus par valstu nodarbinātības politiku un nabadzības apkarošanas mērķi, un Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes (*EPSCO*) specializētajām struktūrvienībām, jo īpaši Nodarbinātības komitejai un Sociālās aizsardzības komitejai, tos vajadzētu novērtēt;
14. Padomes *ESPCO* un *ECOFIN* struktūrvienības un to attiecīgās darba grupas ir jāaicina uzlabot savstarpējo sadarbību, cita starpā divreiz gadā rīkojot kopīgas sanāksmes, lai nodrošinātu to attiecīgo politikas jomu īstenu integrāciju;
15. rezultātu apkopojums ir jāpapildina ar alternatīviem rādītājiem, lai raksturotu izaugsmi un novērtētu, vai tā atbilst stratēģijā „ES 2020” noteiktajiem mērķiem;
16. jāizveido Komisijas vadīta augsta līmeņa grupa, kura būtu atbildīga par stratēģiskas un pragmatiskas pieejas izstrādi, lai saskaņotu noteikumus par cīņu pret sociālo krāpšanu, proti, jebkāda veida tīšu rīcību, kuras mērķis ir gūt nepamatotas priekšrocības, lai izvairītos no tiesībaizsardzības;

Par Stabilitātes un izaugsmes pakta (*SGP*) noteikumu pastiprināšanu

17. jāīsteno tāda stimulu un sankciju sistēma, kas nerada šķēršļus visu dalībvalstu

demokrātiskai līdzdalībai lēmumu pieņemšanā, un vienlaicīgi rūpīgi jāapsver šādas sistēmas sociālā ietekme; ES budžetu vajadzētu izmantot kā papildu stimulu, lai nodrošinātu atbilstību galvenajiem makroekonomikas nosacījumiem, tomēr šādu sistēmu nevajadzētu attiecināt uz tām budžeta pozīcijām, kuras ir paredzētas darba ņēmēju darba un sociālo apstākļu uzlabošanai, jo īpaši uz Eiropas Sociālā fondu (ESF) un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), kā arī izglītības un apmaiņas programmām, piemēram, „Erasmus” un „Leonardo”, kurām ir būtiska nozīme kvalifikācijas celšanā un mobilitātes uzlabošanā; turklāt sistēmā vajadzētu skaidri nošķirt valsts budžetam piešķirtos līdzekļus no līdzekļiem, kas ir paredzēti konkrēti darba ņēmējiem un iedzīvotājiem;

Par finanšu tirgus regulējumu

18. jāveicina pasākumi tādas ilgtermiņa ieguldījuma politikas un stabilas atalgojuma politikas atbalstam, kas ir orientēta nevis uz īstermiņa ieguvumiem, bet gan uz ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi, radot augstas kvalitātes darba vietas, un jānovērš tāda prakse finanšu sektorā, jo īpaši bankās un dažās biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās, kuras īstenošana ir radījusi nesamērīgi augstu atalgojumu un kura ir balstīta uz īstermiņa peļņas gūšanu, veidojot augsta riska uzņēmējdarbības modeļus un tādējādi kaitējot darbiniekiem un noguldītājiem, kā arī Eiropas tirgu finanšu stabilitātei; šādas iniciatīvas vajadzētu īstenot visā finanšu nozarē;
19. jāuzlabo juridiskie instrumenti, kas uzņēmumos ļauj izvērst sociālo dialogu, jo īpaši ar darba ņēmēju pārstāvjiem, lai darba ņēmēji saņemtu izsmeļošu informāciju, it īpaši par finanšu jautājumiem, un lai pieņemtie lēmumi būtu saskaņoti;

Par ES statistikas datu ticamības uzlabošanu

20. jānodrošina, ka Eiropas Savienības līmenī ir pieejama statistika par nodarbinātību un sociālo stāvokli un dati, kas attiecas uz ierosināto pārvaldības sistēmu, kā arī šīs statistikas un datu laicīguma uzlabošana.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	30.9.2010
Galīgais balsojums	+: 35 -: 6 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pervenche Berès, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Danuta Jazłowiecka, Adam Kósa, Jean Lambert, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Traian Ungureanu
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Edite Estrela, Kinga Göncz, Richard Howitt, Gesine Meissner, Csaba Sógor, Emilie Turunen, Gabriele Zimmer

29.9.2010

IEKŠĒJĀS TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā
(2010/2099(INI))

Atzinumu sagatavoja: *António Fernando Correia De Campos*

(Iniciatīva – Reglamenta 42. pants)

IEROSINĀJUMI

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju:

– rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. tā kā iekšējā tirgus izveides pabeigšana, kas ierosināta *Monti* ziņojumā¹, ir būtiski svarīga patiesai Eiropas ekonomikas pārvaldībai (jauns apsvērums);
2. tā kā ekonomikas un sociālā stabilitāte ir atkarīga no ekonomikas ilgtermiņa izaugsmes (E apsvērums);
3. tā kā ekonomikas pārraudzības un pārvaldības uzlabojumu pamatā ir jābūt precīziem, ticamiem un objektīviem statistikas datiem par attiecīgo dalībvalstu tautsaimniecības politiku un stāvokli (I apsvērums);
4. tā kā ir jāveicina valsts īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumi un tā kā šie ieguldījumi, jo īpaši infrastruktūrā, jāizmanto efektīvi un tiem jābūt saistītiem ar ES stratēģijā 2020. gadam noteiktajiem mērķiem, galvenokārt ar pētniecību un attīstību, jaunradi un izglītību, lai palielinātu konkurētspēju, uzlabotu produktivitāti, radītu

¹ Profesora *Mario Monti* ziņojums Eiropas Komisijas priekšsēdētājam „Jauna stratēģija vienotajam tirgum — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”, 2010. gada 9. maijs.

darbvietas un stiprinātu vienoto tirgu (M atbilde);

– rezolūcijas priekšlikuma pielikumā iekļaut šādus ieteikumus:

5. jāizveido uzlabota analītiska uzraudzības sistēma (ietverot tajā rezultātu apkopojumu, kurā norādīti īpaši agrās brīdināšanas kontrolnosacījumi), izmantojot piemērotus metodoloģiskus paņēmienus un efektīvas daudzpusējas uzraudzības pārredzamību un ņemot vērā ekonomikas pamatrādītājus (faktiskos un nominālos), kas var ietekmēt konkurētspēju, — tostarp arī izaugsmes tempu, valsts iekšzemes kopprodukta (IKP) struktūru, nodarbinātības līmeni, norises saistībā ar faktisko maiņas kursu, darbaspēka izmaksām, norēķinu kontu / maksājumu bilanci un kredītu pieaugumu, kapitāla veidošanu un pieplūdumu, produktivitāti, norises kapitāla tirgos (tostarp privāto parādu un īpašuma tirgos) un IKP procentuālu daļu veidojošus ieguldījumus pētniecībā un izstrādē. Attiecībā uz rezultātu apkopojumā ietvertajiem rādītājiem būtu jānosaka trauksmes sliekšņi (1. ieteikuma 2. ievilkums);
6. Komisijai jāizstrādā piemēroti analītiski instrumenti un jāpilnveido zināšanas, lai padziļināti pētītu gan iemeslus, kas izraisa pastāvīgās atšķirības euro zonā, gan arī kopējo politiku ietekmi uz euro zonas valstu atšķirīgajām ekonomikas sistēmām (1. ieteikuma 3.a ievilkums (jauns));
7. jāizstrādā kopīgi noteikumi, lai aktīvāk izmantotu Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes, kas būtu pamatdokuments ekonomikas pārvaldības, uzraudzības un dalībvalstīm īpaši paredzētu ieteikumu īstenošanai saskaņā ar ES stratēģiju 2020. gadam, pievēršoties izaugsmei, strukturālām reformām, produktivitātei un konkurētspējai, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu kopīgās un atšķirīgās iezīmes (1. ieteikuma 4. ievilkums, teikuma pēdējās daļas svītrojums);
8. jāiedibina „Savienības semestris”, lai valstu un Savienības līmenī risinātu jautājumus, kas saistīti ar integrētajām pamatnostādnēm, rīkojot paplašinātas apspriedes par finanšu jautājumiem un situāciju Savienības tautsaimniecībā, tostarp konsultējoties ar Savienības līmeņa sociālajiem partneriem un stiprinot makroekonomikas un sociālo dialogu, tādējādi visām iesaistītajām pusēm nodrošinot iespēju dot reālu un savlaicīgu ieguldījumu (1. ieteikuma 7. ievilkums);
9. Savienības semestrim jāsākas gada sākumā, veicot horizontālu pārskatu, ar kuru saskaņā Eiropadome, pamatojoties uz Komisijas sniegtu analītisku informāciju, noteiktu galvenās grūtības, ar kurām Savienībai un euro zonas valstīm jāsaskaras ekonomikas jomā, un dotu stratēģiskas norādes par politiku. Šajā horizontālajā pārskatā paustos secinājumus dalībvalstis ņemtu vērā, sagatavojot savas stabilitātes un konverģences programmas (SKP) un valsts reformu programmas (VRP) (1. ieteikuma 9.a ievilkums (jauns));
10. SKP un VRP jāgatavo vienlaikus, lai valstu budžeta ikgadējā un daudzgadu stratēģijā un mērķos varētu atspoguļot izaugsmi un reformu fiskālo ietekmi, ņemot vērā valstu noteikumus un procedūras (1. ieteikuma 10. ievilkums);
11. jāievieš stingrāks SKP novērtējums, ņemot vērā šo programmu atkarību no pārējo dalībvalstu un Savienības mērķiem, pirms SKP paredzēto politikas virzienu pieņemšanas valsts līmenī (1. ieteikuma 11. ievilkums);

12. jānosaka prasība dalībvalstīm sniegt papildu informāciju, ja rodas pamatotas aizdomas, ka īstenotā politika var apdraudēt iekšējā tirgus, Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) vienmērīgu darbību vai radīt apdraudējumu Savienības noteiktajiem mērķiem, proti, tiem, kas noteikti ES stratēģijā 2020. gadam (1. ieteikuma 17. ievilkums);
13. jāveido iepriekš noteikti un preferenciāli stimuli, par kuriem Komisija pieņem lēmumu, lai veicinātu agrās brīdināšanas pasākumus un piemērotu tos progresīvi (2. ieteikuma 7. ievilkuma daļējs svītrojums);
14. jāizdara nepieciešamās izmaiņas Komisijas iekšējā lēmumu pieņemšanas procedūrā, lai efektīvi un ātri īstenotu šos pusautomātiskos preventīvos sodus (2. ieteikuma 9. ievilkuma daļējs svītrojums);
15. izveidot euro zonai paredzētu īpašu sistēmu, lai attiecīgajās dalībvalstīs pastiprināti uzraudzītu pārmērīgi lielas makroekonomikas novirzes, cenu konkurētspēju, faktiskās maiņas likmes, kredītu pieaugumu, norises saistībā ar norēķinu kontiem un IKP procentuālu daļu veidojošus ieguldījumus pētniecībā un izstrādē (3. ieteikuma 1. ievilkums);
16. neiekļaut šādu ieteikumu: „stiprināt Eurogrupas priekšsēdētāja sekretariātu un biroju” (3. ieteikuma 3. ievilkuma svītrojums);
17. programmas izveide, lai ierobežotu kaitējumu un nodrošinātu finanšu sanāciju ārkārtas gadījumos, kad paredzams augsts risks (4. ieteikuma virsraksts);
18. sagatavotu pamatojuma novērtējumu par būtību, risku un priekšrocībām tādas sistēmas izveidei ilgtermiņā, ar kuru saskaņā dalībvalstis var piedalīties valsts kopējo obligāciju izdošanā tik ilgi, kamēr tās atbilst iepriekš noteiktiem, specifiskiem kritērijiem (5. ieteikuma 1. ievilkums);
19. ņemot vērā ES stratēģijas 2020. gadam mērķus, ciešā sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku (EIB) stiprinātu un aktualizētu Savienības kohēzijas politiku, lai samazinātu strukturālus trūkumus un palielinātu ekonomiski mazāk attīstītu un attālāku reģionu konkurētspēju, jo īpaši apmierinot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansēšanas vajadzības un sekmējot to veiksmīgu darbību iekšējā tirgū (5. ieteikuma 2. ievilkums);
20. stiprinātu vienoto tirgu, veicinot e-komerciju un starptautisko tirdzniecību, vienkāršotu tiešsaistes maksājumu kārtību un saskaņotu fiskālos instrumentus, kas būtu veids, kā stiprināt patērētāju uzticību Eiropas ekonomikai (5. ieteikums, jauns ievilkums);
21. turpinātu centienus koordinēt Savienības nodokļus (5. ieteikums, jauns ievilkums);
22. vienlaikus ar dalībvalstu budžeta grafiku saskaņošanu un saistībā ar „Savienības semestri” nodrošinātu uzlabotu darbu koordinēšanu starp Eiropas Parlamentu, kura budžeta pilnvaras ir pieaugušas, un dalībvalstu parlamenti. Padomei un Komisijai ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu par vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm, nodarbinātības vadlīnijām un rādītājiem, kurus izmanto par pamatu VRP;
23. Tiesību aktam, kuru pieņems, būtu jāstiprina Komisijas (*Eurostat*) pilnvaras pārbaudīt

valstu statistiku atbilstīgi ziņojumam par valsts finansēm (7. ieteikuma ievaddaļa).

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.9.2010
Galīgais balsojums	+: 18 -: 14 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Alan Kelly, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušnik, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ashley Fox, Anna Hedh, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Olga Sehnalová, Wim van de Camp
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Karin Kadenbach

7.9.2010

KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu Eiropas Savienībā, it īpaši eiro zonas valstīs (2010/2099(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Ramón Jáuregui Atondo*

(Iniciatīva – Reglamenta 42. pants)

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju:

– rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

1. **Ja apsvēruma (jauns)**

tā kā iestādēm ir jāpagatavo iespējamai nepieciešamībai pārskatīt Līgumus;

2. **Jb apsvēruma (jauns)**

tā kā ar LES 48. pantu Eiropas Parlaments tiek pilnvarots iesniegt priekšlikumus Līgumu pārskatīšanai;

3. **2.a punkts (jauns)**

prasa Komisijai papildus pasākumiem, kurus var un ir nepieciešams nekavējoties veikt saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem, sākt apsvērt institucionālas pārmaiņas, kas varētu izrādīties nepieciešamas, lai īstenotu saskaņotu un efektīvu ekonomikas pārvaldību;

4. **3.a punkts (jauns)**

prasa savai kompetentajai komitejai ziņot par konstitucionālajiem aspektiem saistībā ar tādas ekonomikas pārvaldības ieviešanu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu monetārās savienības efektīvu darbību un dzīvotspēju, pilnībā ievērojot lēmumus, kas tiks pieņemti, pamatojoties uz

Eiropadomes ekonomikas pārvaldības darba grupas veikumu;

– rezolūcijas priekšlikuma pielikumā iekļaut šādus ieteikumus:

8.a ieteikums (jauns) — nepieciešamo institucionālo pārmaiņu apsvēršana saskaņotas un efektīvas ekonomikas pārvaldības nodrošināšanai

Papildus pasākumiem, kurus pašreizējā institucionālajā struktūrā var un ir nepieciešams veikt pēc iespējas ātrāk, jāsāk izvērtēšana ar mērķi noteikt šīs struktūras robežas un jāizstrādā priekšlikumi, lai īstenotu Līgumu reformu, kas ļaus ieviest mehānismus un struktūras, kuri ir vajadzīgi saskaņotai un efektīvai ekonomikas pārvaldībai, tādējādi nodrošinot īstenu makroekonomikas konvergenci starp euro zonas dalībvalstīm un ES kopumā.

8.b ieteikums (jauns) — jaunas starpparlamentu prakses apsvēršana, lai nodrošinātu saskaņotu un efektīvu ekonomikas pārvaldību

Jānodrošina labāka koordinācija starp darbu, ko veic Eiropas Parlaments, kura budžeta pilnvaras ir palielinātas, un valstu parlamentu darbu.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	6.9.2010
Galīgais balsojums	+: 20 -: 1 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Carlo Casini, Andrew Duff, Matthias Groote, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Søren Bo Søndergaard, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Guy Verhofstadt
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Enrique Guerrero Salom, Íñigo Méndez de Vigo, Vital Moreira, Helmut Scholz

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	5.10.2010
Galīgais balsojums	+ : 32 - : 6 0 : 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Slavi Binev, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pervenche Berès, David Casa, Sari Essayah, Thomas Händel, Danuta Maria Hübner, Arturs Krišjānis Kariņš, Thomas Mann, Pablo Zalba Bidegain